

Dues maneres de fer pioneres i contraposades

dijous, 03 maig de 2007

Un fet inversemblant s'està produint al nostre país. Si per una banda, a les terres de Ponent i, més exactament, a la seva capital, Lleida, l'administració local està impulsant un projecte pioner, a nivell nacional i estatal, que consisteix en proporcionar a tota la ciutadania la possibilitat d'accedir a Internet des de qualsevol punt o racó de la ciutat d'una manera gratuïta. Per l'altra, la Generalitat valenciana està intentant perpetrar el tancament del repetidor de La Carrasqueta, situat al terme municipal de Xixona.

Una instal·lació de telecomunicacions que permet que el senyal de Televisió de Catalunya pugui arribar a les llars de tots aquells ciutadans valencians que viuen a les terres més meridionals del nostre país.

Dues accions contraposades i pioneres, no només a nivell nacional sinó que també a nivell internacional, que denoten una forma diametralment oposada d'entendre com s'ha de comportar l'administració envers la tecnologia. Una; la de facilitar al ciutadà l'accés al seu ús i que aquest pugui avar-se a les millores que ofereix. I l'altra, la de privar-li, censurar-li i impedir-li l'accés a allò que mitjançant la tecnologia, per exemple, es pot proporcionar a la ciutadania: una televisió de qualitat, plural i al servei de les persones.

A La Paeria s'ha engegat un projecte anomenat "Ciutat en Xarxa" que té com a finalitat que tota aquella persona que vulgui, pugui accedir a la xarxa a través de la tecnologia Wi-Fi des de qualsevol plaça o carrer si disposa d'un ordinador, mòbil, PDA o giny que estigui adaptat a la tecnologia sense fils. L'objectiu és que hi hagi un punt d'accés amb tecnologia Wi-Fi per cada cent habitants, amb el propòsit de fer realitat que Lleida sigui la primera ciutat catalana amb accés a Internet de manera gratuïta i sense fils. Uns números que situaran Lleida per sobre de ciutats com Nova York, on la cobertura Wi-Fi, no és ni de bon tros la que l'administració local lleidatana espera assolir a Lleida. Un projecte pioner que constitueix un gran pas pel que fa a l'accés a Internet, en igualtat de condicions, per a tots els habitants, en aquest cas de Lleida. Una acció que ha estat acompanyada d'altres, com la Lan Party o el Parc Científic i Tecnològic del Gardeny i que s'emmarca en una manera de fer de l'administració local d'aquesta ciutat molt preocupada i sensibilitzada per tal d'apropar les noves tecnologies de la informació i la comunicació als seus administrats.

Mentre que a Xixona, amb l'intent de segellar el repetidor de La Carrasqueta, propietat de l'entitat Acció Cultural del País Valencià, s'està a punt de vulnerar un dels drets més fonamentals que les persones d'aquest segle tenen. El del lliure accés a la informació i que, en cap cas, danya l'interès públic. En un context mundial on la tecnologia permet que la gent, d'arreu del planeta, pugui accedir a qualsevol senyal de les televisions que emeten des de qualsevol indret dels cinc continents, la Generalitat valenciana en un acte desproporcionat i feixista, propi d'èpoques molt passades, es despenja amb iniciatives d'aquest estil. Ras i curt: quelcom lamentable, roí i impropri d'aquells que haurien de vetllar pels interessos dels ciutadans que administren. I la cosa no s'acaba aquí. Els altres dos repetidors que funcionen al País Valencià, el de Mondúver i el del Mont Bartolo, que faciliten que el senyal de TVC arribi a tots els valencians de les demarcacions de València i Castelló, també estan en el punt de mira del PP valencià. Tot i que, de moment, la judicatura, ens aquests, ha parat l'ofensiva irracional dels populars.

Després de veure del que són capaços, no sembla tan esbojarrat predir que la següent acció que tinguin pensada, sigui la de prohibir l'accés, a tots els seus administrats, a les pàgines web amb domini puntCAT. El que identifica i dóna visibilitat a Internet a tota la comunitat cultural i lingüística catalana, de la qual els valencians en formen part de la mateixa manera que els mallorquins, els algueresos o els andorrans. Una evidència que no necessita arguments i que la dreta valenciana malda, patolla per aniquilar-la.

En definitiva, allò que dèiem: dues maneres de fer, per part de l'administració pública, pioneres i contraposades.